

Героични приказки.

Четвърта.

Крали Марко остана три седмици въ манастиря. Три седмици прекара въ постъ и молитва. Сутринъ и вечеръ биеха камбанитъ и зовѣха богомолци изъ македонската земя. Много хора идѣха да видятъ царевича и да се помолятъ. Хубавъ бѣше царевича и юначенъ, радваха се хората, само той бѣше тѣженъ.

Откато бѣ въ манастира, три пѣти идва пратеникъ при него.

Далече, въ турското царство, бѣ налетѣло нещастие. Черъ арапинъ бѣше пратилъ писмо да иска султанската дъщеря Айкуна. Султанъ Селимъ се бѣше уплашилъ, но не смѣлъ да откаже, а поискалъ три недѣли време, та да свари момичето дароветъ си да нареди. Арапина се бѣ съгласилъ три месеца да чака.

Тогава султана скришомъ разпратилъ между турцитъ и българитъ свои хора да търсятъ юнакъ, дето може срещу арапина да излѣзе. Обещалъ царски даръ. Никой не се явилъ. А хубавата Айкуна сънувала ли, или наистина чула, но една заранъ отишла при султана и така му казала:

„Хвала ти, царю султанъ Селиме; научихъ, че въ българското царство имало царевичъ, който можелъ на триста арапи да излѣзе и като хала да ги